

mange Steder kun foretages meget Lidet for, at dette kan skee, vil det være nødvendigt at fastsætte nogle nærmere Bestemmelser, hvorved Saadant kan opnaaes. Tillige bør nogle Sognees Veivæsen vedkommende Punkter, hvorover der med Tøie føres Klage, søges ordnede. I det man formener, at dette vil kunne bevirkes ved hvad der ved Udkastet er foreslaaet, bemærkes med Hensyn til dets enkelte Paragrapher:

ad § 1. Ethvert omfattende Arbejde, der udkræver flere Aar for at kunne tilendebringes, bør saavidt muligt udføres efter en vel overveiet og veftagen Plan, da herved vil opnaaes, at Arbejdet langt bedre fremmes og skeer paa den hensigtsmæssigste og billigste Maade. Ved den foreslaaede Plan for Veienes Forbedring vil desuden bevirkes, at ingen Vilkaarlighed i Henseende til Valget af Veiene kan gjøre sig gjeldende, da det ved Sagens Behandling af de forskjellige Autoriteter vil blive paaæet, at de vigtigste og meest befærdede Veie først bringes i forsvarlig Stand. Tillige vil der herved erholdes en Overagt over, hvor lang Tid der vil udfordres til Veienes Istandsættelse og hvad der hertil i det Hele omtrentlig maa ydes af Communen, hvilken Rumbstaa vil være af Vigtighed, navnlig for de Communer, der have andre større Arbejder at udføre. Det er derhos anseet rettest at lægge Bestyrelsen af Veiarbejdet i Sognet aldeles i Sogneforstanderskabets Haand, saaledes at Politimesterens Virksomhed for Fremtiden bliver blot controlerende.

ad § 2.

Det er almindelig erkjendt, at Arbejde in natura er uhensigtsmæssigt, idet Arbejdet ikke ligelig lader sig fordele og i Almindelighed udføres saa slet, at det bliver langt kostbarere. Der er derfor af Opfordring til at søge dette Tvangsarbejde affattet saasnart som muligt ved at lade det udføres for Betaling. Dette Maal vil hurtigere naaes, naar der indrømmes en vis bestemt Deel af de Veipflichtige Ret til at fordrø Sognets hele Veiarbejde udført paa denne Maade.

ad § 3.

I hvorvel Veiarbejdet er en paa Hartkornet hvilende Byrde, idet der kun til større Istandsættelser kan affordres de arbejdsføre Huisbeboere uden Hartkorn og Underster en Gangdag, er det dog, naar Arbejdet udføres for Betaling, anseet for rigtigst, i Righed med hvad der er bestemt i Forordningen 27de Mai 1848 § 1, at ligne alle Veibygninger deels efter Hartkorn, deels efter Formue og Veilighed.

ad § 4.

For at Omkostningerne ved Citationers Afholdelse ikke skulle være til Hinder for disses Afbenyttelse, og da der desuden ikke er nogen som helst Grund til at lade Gebhyrerne for Citationer over Biveiarbejder overstige det Beløb, der erlægges for Citationer over de Arbejder, der foretages paa Hoved- og mindre Landeveie, ere Gebhyrerne for Biveienes Vedkommende fastsatte overeensstemmende med, hvad der er foreskrevet ved Forordningen 29de Septbr. 1841 § 7 og Placat 24de Marts 1847.

ad § 5.

Med Hensyn til den store Ulempe, som Leddene paaføre de Veisfærende, er det anseet for rigtigst udtrykkelig at forbyde Anbringelsen af nye Ledde og tillige at søge de Ledde, som findes, affattede. Foraauidt det ikke ved Forordningen af 13de December 1793 § 84 er forbudt at anbringe Ledde paa Veiene, har Forordningen af 29de October 1794 § 8 tilladt, at der paa indhegnede Lødder, som gennemskjæres af en ny Wei, maa anbringes 1 à 2 Ledde. Herved kan kun være sigtet til Ledde ved Løddens yderste Sider, og følgerlig maa alle Ledde, der ikke staae i Stjeldet mellem forskellige Eieres Eiendomme, kunne fordrø borttagne uden Erstatning. Ligeledes synes de Ledde, der først ere blevne anbragte paa en Wei længere Tid, efterat den er udlagt til offentlig Brug, naar disse ved Veiens Udlægning ikke udtrykkelig ere betingede, at kunne borttages uden Erstatning. Da det imidlertid i flere Tilfælde kan være tvivlsomt, hvorvidt der haves Ret til at beholde Ledde, og navnlig om en saadan Ret kan erhverves ved Hævd, ville